

der har fulgt Loven paa Vejen igennem Tingene. Den højtærede Ministers Udtalelser var saa skarpe og klare, at de ikke kunde misforstaas, men de var i Modstrid med hele Venstres tidligere Standpunkt. Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister nu har fundet tilbage og indrømmer, at der kun kræves $\frac{1}{10}$ af dem, som søger Laan.

Maa jeg derimod sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der mente, at naar Tiden trak sig i Lave, og naar vi kom ned paa et Byggelaan af 6 000 Kr., saa holdt Tilskuddet op: Vil det ærede Medlem da være med til at yde Tilskud, indtil vi naar dette Tidspunkt? Er det nemlig Tilfældet, tror jeg, vi kommer til at yde Tilskud i mange, mange Aar. Thi der er vist ingen Tvivl om, at Tiden trækker sig i Lave, men det vil blive paa et langt højere Prisniveau, end man havde før 1914. Og netop fordi der er Udsigt til det, er der en Chance for dem, der søger Laan efter denne Lov, fordi den Forskel, der bliver paa de 6 000 Kr. og det Pristal, som Tiden trækker sig i Lave ved til den Tid, indeholder en Chance, som de vil kunne gribe. Der findes i Loven ingen Hindring for, at de kan tage den, og det er derfor, at disse bliver stillet paa noget gunstigere Vilkaar, baade naar de sætter Bo, fordi der kun kræves $\frac{1}{10}$, og derigennem, at der staar en Chance ude i Fremtiden og venter dem, som de kan tage: de har privat Eje, og det direkte Tilskud, de har faaet, har de Haab om at kunne putte i deres egen Lomme, og dér kommer vore Ændringsforslag, og jeg forstaar overhovedet ikke, at Flertallet modsætter sig det, fordi de enkeltes Ret bliver ikke krænket derigennem, og Staten kræver kun, hvad den har Ret til.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen drog i Slutningen af sit Foredrag en Sammenligning mellem Loven af 4. Oktober 1919 og det foreliggende Lovforslag og kom til det riøtige Resultat, at efter dette Lovforslag vilde vedkommende komme til at forrente en Sum af 13 200 Kr. og efter Loven af 4. Oktober 1919 til at forrente 14 400 Kr., men det ærede Medlem glemte at gøre opmærksom paa, at efter dette Lovforslag vil vedkommende kun komme til at afdrage det samme, nemlig 13 200 Kr., men ifølge Loven af 4. Oktober 1919 vil han komme til at afdrage 24 600 Kr., og det er en betydelig Forskel. Det ærede Medlem kom ogsaa til det ganske mærkværdige Resultat, at man efter dette Lovforslag kun vilde kunne erhverve et Brug paa 5 Tdr. Land, hvorimod man efter Loven af 4. Oktober 1919 vil

kunne faa 12 Tdr. Land. Dette Tal 5 Tdr. Land er fuldstændig fri Fantasi fra det ærede Medlems Side. Det skal nok vise sig, at de Mennesker, som ønsker at tage Jord, naar dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil kunne erhverve lige saa megen Jord, som de kan faa efter Loven af 4. Oktober 1919; for det, de vil spare paa — og det er deri, det sunde og gode ligger —, er den Sum, hvorfor de vil opføre Bygninger. Det skal dog vistnok vise sig fuldstændig gørligt i dette Øjeblik til Trods for de Raab, der lyder om de høje Byggepriser, at bygge i alt Fald forsvarlige og fyldestgørende Bygninger i saadanne Brug for ca. 11 000 Kr., og naar de gør det, vil de kunne erhverve 12 Tdr. Land efter denne Lov og vil komme til at sidde meget bedre i det, end de vilde komme til efter Loven af 1919. Derfor føler jeg mig forvisset om, at de i lange Baner vil strømme til for at benytte denne Lov og lade Loven af 4. Oktober 1919 ligge ubenyttet.

Niels Frederiksen: Jeg skal ikke gaa stærkt ind paa Uoverensstemmelsen mellem den højtærede Landbrugsminister og mig. Jeg spurgte kun for at faa klaret Spørgsmaalet: Vil man afvise at give Laan i et Brug af den af mig skitserede Størrelse? Jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at det vil vist blive vanskeligere for ham ude i det praktiske Liv at finde Jord til Salg i smaa Parceller til Jordværdiansættelsen, end det bliver for mig at finde Jord, der er ansat i Jordværdi til 700 Kr., som der forlanges og betaales 1 200 Kr. for. Jeg har nemlig det Tilfælde Gang paa Gang allerede nu, at der bliver stillet Forespørgsel, om ikke Staten vil købe Jord til de og de Priser. Det er endda gaaet saa vidt, at en enkelt Landbruger har meddelt, at han ikke vilde forlange en særlig høj Pris, men han skulde have 2 200 Kr. pr. Tønde Land. Jeg har endnu ikke faaet et eneste Tilbud nogetsteds fra, hvor man for ordentlig Landbrugsjord til den Jordværdiansættelse, jeg her har nævnt, har forlangt under 1 500 Kr. pr. Tønde Land. Men Fremtiden vil vise, om der i Sommer efter det foreliggende Lovforslag er Jord til Købs til andre Priser.

Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det er meget godt, at man anfører, at det er paa eget Ansvar, den enkelte køber et saadant Brug, at han hænger paa det, hvis han ikke kan klare sig, men Staten har dog i alt Fald et Medansvar enten ved at nægte at give Laan eller ved at gaa ind paa at give Laan paa 19 800 Kr., hvori den godskriver 6 600 Kr. i et saadant Husmandsbrug, som jeg har antydnet. Jeg maa altsaa gaa ud